

คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของสำหรับผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ

Entrepreneurial characteristics and intended to be the operator for the inmates who are going to acquit.

กิตตินันต์ พิศสุวรรณ¹,จารินีรินทร์ อีวะสาสน์²,สุขใจ ตันวีณุกูล³

Kittinant Phitsuwan, Jarineerin Teewasart, Sukjai Tanveenukool

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่จะเป็น ผู้ประกอบการของ ผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ และเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่มีภูมิหลังต่างกัน กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ ใช้ ใน การ วิ จ ย คื อ ข อ ง ผู้ ต่ อ ง ขั ง ที่ ก่ า ลั ง จ ะ พ้น โ ท ห ข จำนวนกลุ่มตัวอย่าง200รายโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย การเก็บข้อมูลใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการที่ วิ จ ย และ วิ เ คร า ะ ห ล ผล โดย ใช้ โ ป ร แ ก ร ม สำ เร จ ร ู ป S P S S ส ทิ ติ ที่ ใช้ ใน การ วิ จ ย คื อ ค่ำ ร ้อย ละ และ ส ทิ ติ ทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มใช้ T – test และทดสอบความแตกต่างระหว่าง ประชากรตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปใช้ F – test และทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) ผล การ วิ จ ย พ บ ว่า 1. ข อ ง ผู้ ต่ อ ง ขั ง ที่ ก่ า ลั ง จ ะ พ้น โ ท ห ข กลุ่ม ตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงมีอายุมากที่สุด20ปีเป็นเชื้อชาติไทยมากที่สุดบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดมีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่ในช่วง 60,001 – 80,000 บาทมากที่สุด 2. ข อ ง ผู้ ต่ อ ง ขั ง ที่ ก่ า ลั ง จ ะ พ้น โ ท ห ข กลุ่ม ตัวอย่าง ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการทั้ง 13 ด้านแตกต่างกัน โดยพบว่า ข อ ง ผู้ ต่ อ ง ขั ง ที่ ก่ า ลั ง จ ะ พ้น โ ท ห ข เพศชายและเพศหญิงมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ แตกต่างกัน อายุของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษมีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพของบิดามีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพมารดามีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน รายได้ต่อครอบครัวมีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3. ข อ ง ผู้ ต่ อ ง ขั ง ที่ ก่ า ลั ง จ ะ พ้น โ ท ห ข กลุ่ม ตัวอย่าง ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการแตกต่างกัน โดยพบว่า เพศมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพของบิดามีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน อาชีพมารดามีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹ สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งอยุธยา

² สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งอยุธยา

³ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งอยุธยา

Abstract

The purpose of this study is to study the entrepreneurial characteristics and intention to become an entrepreneur of students majoring in Entrepreneurship in Bangkok area, by comparing sets of characteristics and intention of Those prisons that are going to acquit. with different backgrounds. Data were collected 200 Those prisons that are going to acquit from Klong Pram and Bang Khang in Bangkok via the convenient sampling technique. The data were analysis via the use of SPSS statistical package in terms of frequencies, T-test, F-test as well Least Significant Difference (LSD). The results show that 1) The samples contained a larger number of male respondents, most of them are Thai whose fathers ran own business and whose mother were farmers. Most of the Those prisons that are going to acquit possessed the family income in a range 60,001 - 80,000 baht. 2) The samples with different backgrounds had different entrepreneurial characteristics as it was found that there was a difference in entrepreneurial characteristics between males and female, among those with different ages, among those father having different occupations, in those whose mother having different occupations, as well in those whose family income were different, at $p < .05$ level. 3) The samples with different backgrounds had different opinions upon intention to become an entrepreneur as it was found that gender, father's occupations, mother's occupations as well as family income impacted such intention, at $p < .05$ level.

คำสำคัญ : การเป็นผู้ประกอบการ, คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ, ผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ

บทนำ

หากเปรียบเทียบการทำความผิดกฎหมายเป็นโรคร้าย ยาแรงอย่างคุกก็ยังไม่อาจรักษาให้หายขาดได้ จึงต้องอาศัยมาตรการอื่นมาช่วยเสริมในระหว่างการลงโทษด้วย อัจฉริยา ชูตินันท์ชี้ว่า ในอดีตการลงโทษมักเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการแก้แค้นแทนเหยื่อและแทนสังคมโดยรวม เป็นการทำให้ผู้กระทำหยาบช้าและปรามให้ผู้อื่นกลัวไม่กล้าทำผิด แต่ในปัจจุบันการลงโทษมีวัตถุประสงค์มุ่งทำให้ผู้ทำกระทำความผิดมีโอกาสสำนึกผิดและปรับปรุงตัวเองด้วย การลงโทษจำคุกจึงไม่ใช่แค่การเอาไปขังอย่างเดียว แต่มีการจัดกิจกรรมอื่นๆ เสริมด้วยเมื่อปัจจัยทางเศรษฐกิจและอาชีพมีผลต่อการทำผิดซ้ำ รัฐจึงนำมาตรการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น การให้การศึกษาและการฝึกอาชีพมาใช้ควบคู่ไปกับการลงโทษจำคุก โดยหวังว่าจะช่วยสร้างโอกาสให้อดีตผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคมได้หลังพ้นโทษ การศึกษาและการฝึกอาชีพ จึงเปรียบเสมือน "อาหารเสริม" ที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาในจุดที่การใช้ยาแรงอย่างการจำคุกไม่อาจตอบโจทย์ได้ในส่วนของการศึกษา ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ฉบับที่ 8 เรื่องการศึกษาและอบรมผู้ต้องขัง กำหนดให้ทางเรือนจำต้องจัดการศึกษาให้ผู้ต้องขังทั้งในสายสามัญและสายอาชีพ ในทางปฏิบัติ ตั้งแต่ปี 2527 กรมราชทัณฑ์ก็เปิดโอกาสให้นักโทษมีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีและกำลังจะขยายไปถึงระดับปริญญาโทในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 นี้ด้วย ด้านการฝึกอาชีพ อดีตผู้ต้องโทษที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพเล่าว่า นักโทษที่คดีถึงที่สุด(นักโทษเด็ดขาด) จะมีโอกาสเข้ารับการฝึกอาชีพซึ่งมีหลายสาขาให้เลือก เช่น ช่างตัดผม ช่างยนต์ ช่างไม้ คอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่งานด้านศิลปะเช่นการวาดภาพการนำมาตรการ

ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มาใช้ควบคู่กับการจำกัดอิสรภาพ ทำให้การจำคุกไม่ได้เป็นเพียงการมุ่งลงโทษเท่านั้น แต่ยังเป็นการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ด้วย ทำให้นักโทษมีโอกาสเสริมสร้างศักยภาพของตัวเอง เพิ่มโอกาสและช่องทางที่จะกลับมาทำงานสุจริตหลังพ้นโทษ เป็นการลดเงื่อนไขที่ผู้พ้นโทษจะไปทำความผิดซ้ำ ข้อจำกัดทางสังคม: โลกอย่าเพิ่งหมุนเร็วเกินไปแม้มาตรการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จะช่วยลดความเสี่ยงที่อดีตนักโทษจะทำความผิดซ้ำเพราะถูกผลักดันด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจได้บ้าง แต่มาตรการดังกล่าวก็ยังมีปัญหาที่ต้องขบคิดอยู่ ทั้งเรื่องของความสัมฤทธิ์ผล ว่ามาตรการนี้สร้างโอกาสหรืออาชีพให้อดีตนักโทษได้จริงมากน้อยแค่ไหน หรือในเรื่องของการเข้าถึงโอกาสว่า มีนักโทษเข้าถึงการพัฒนาศักยภาพจริงๆกี่คน อย่าลืมว่าอาหารเสริมแม้มีประโยชน์มากแต่ก็มีราคาแพง จนน้อยคนนักที่จะเข้าถึงในด้านการศึกษา แม้นักโทษเด็ดขาดทุกคนจะมีสิทธิเข้าถึงการศึกษา แต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรี แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (มสธ.) สำหรับผู้ต้องขัง ข้อ 1.3 ระบุว่า ผู้มีสิทธิเข้าเรียนจะต้องเป็นผู้ต้องโทษจำคุกครั้งแรกเท่านั้น หากเป็นผู้กระทำผิดซ้ำ แม้จะสำนึกได้ภายหลังก็ไม่มีสิทธิเข้าเรียน ในด้านการฝึกอาชีพ อดีตนักโทษจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพ เล่าว่า ในทางปฏิบัติการฝึกอาชีพระหว่างถูกคุมขังเพียงแต่ช่วยทำให้นักโทษมีอะไรทำและไม่เครียดจนเกินไป แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพพอสำหรับการนำไปประกอบอาชีพจริง ทักษะที่ฝึกบางอย่างก็อาจจะไม่ได้สะท้อนความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงาน นอกจากนี้การฝึกอาชีพบางประเภท ผู้ฝึกจำเป็นต้องมีพื้นฐานติดตัวมาก่อนบ้าง หากไม่มีก็ฝึกไม่ได้อดีตนักโทษเล่าด้วยว่า บางทีข้อจำกัดทางสังคมอาจไม่ใช่เรื่องใหญ่มากนัก เพราะบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มักไม่ได้ตรวจประวัติอาชญากรรมอย่างจริงจัง แต่ที่สำคัญ คือ การที่โลกทุกวันนี้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ช่วงเวลาที่ถูกคุมขัง นักโทษจะต้องถูกตัดขาดจากความเป็นไปของโลกภายนอก ไม่มีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ เพราะถูกควบคุมการรับสื่อ เมื่อพ้นโทษออกมา อดีตนักโทษก็มักประสบปัญหาในการเริ่มต้นชีวิตการทำงาน เพราะความรู้ความสามารถไม่เทียบเท่ากับคู่แข่งคนอื่น ไม่สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นชนิดวันต่อวัน โอกาสที่เลื่อนรางหลังพ้นโทษ: แม้หลังพ่ายโทษ ฟังไม่ได้สดใสเสมอไปเมื่อใครบางคนประสบสมรสชีวิต วลีอมตะที่ว่า "หลังพ่ายผ่านไป ฟ่าย่อมสดใสเสมอ" มักถูกหยิบยกมาเพื่อให้กำลังใจ แต่หากผู้ประสบสมรสที่ว่าเป็นคนที่พึ่งพ้นโทษ วลีอมตะที่ว่า อาจเป็นไปได้เพียงคำปลอบใจที่ดูแห้งแล้งเท่านั้นในปัจจุบันการจำคุกเป็นวิธีการลงโทษผู้ทำความผิดโดยการจำกัดอิสรภาพซึ่งได้รับความนิยมมากที่สุด แนวคิดของการลงโทษจำคุกได้พัฒนาจากการแก้แค้นตอบแทนมาเป็นการเน้นแก้ไขฟื้นฟูให้ผู้กระทำความผิดรู้สึกสำนึกและกลับสู่สังคมในฐานะประชากรที่มีคุณภาพได้ การจำคุกในปัจจุบันไม่ใช่แค่การเอาคนผิด(หรือแะในบางกรณี)ไปขังเพื่อแก้แค้นตอบแทนต่อสิ่งที่เขาทำ(หรืออาจไม่ได้ทำ)เท่านั้น แต่เป็นการมุ่งแก้ไข"ผู้หลงผิด"มากกว่าแนวคิดแบบใหม่นี้ ถือว่ากรมราชทัณฑ์ของไทยก็ยอมรับแล้วนำมาปฏิบัติแล้ว เห็นได้จากการเปิดโอกาสทางการศึกษาและการฝึกอาชีพให้นักโทษในเรือนจำ อย่างไรก็ตามหากมาตรการทางกฎหมายและมาตรการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ ยังไม่สอดคล้องและเอื้อให้นักโทษสามารถกลับคืนสู่สังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงในชีวิตอย่างแท้จริง การทำผิดซ้ำยังเกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา การลงโทษจำคุกอาจกลายเป็นยาแรงที่ส่งผลร้ายต่อผู้ถูกลงโทษและสังคมมากเกินไปกว่าความผิดที่ได้ทำกระทำลงไปครั้งหนึ่งแล้วก็เป็นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่เลือกฝึกอาชีพของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research)

ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ทำการคนในครั้งนี้คือ ของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่เลือกอบรมและบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ ของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่เรือนจำบางขวาง การคน2552จำนวน204 คน (ที่มา: สำนักทะเบียนและประมวลผล)และเรือนจำคลองเปรม ของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่ลงทะเบียนเรียนปี การคน2552จำนวน138 คน (ที่มา:สถาบัน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม) ยอดจำนวนรวมทั้งหมด 342 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการแบบสุ่มของ Krejcie และ Morgan (ลัดด้าวัลย์เพอร์โรจน์, 2550: 264) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แทนค่าจำแนกสูตรจำแนกการเปรียบเทียบตารางของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 181 ตัวอย่าง จำแนกการคำนวณของสูตร แต่ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 200 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ว่าจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการรวบรวม แบบสอบถามชุดตัวอย่างมาลงรหัสและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทำงานคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 ($\alpha = 0.05$) เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการคน

ตัวแปรที่คนในการคน

ตัวแปรต้น	คือ	ภูมิหลังของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ
		ประกอบด้วย เพศ อายุเชื้อชาติ อาชีพของบิดา-มารดา
		รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัว
ตัวแปรตาม	คือ	คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ
		และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

แบบสอบถามข้อมูลภูมิหลัง(Demographic Data) ของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ เช่น

ตอนที่1 อายุ

เพศ เชื้อชาติอาชีพของบิดา-มารดา รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัว/เดือน

ตอนที่2 แบบวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการดัดแปลงจำแนกแบบวัดของ ชูชัย

สมิทธิไกร(2547) ซึ่ง เป็นแบบประเมินตนเอง มีข้อคำถามแบบเลือกตอบ1ข้อโดยถามถึงความตั้งใจ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเอง และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความคิดเห็น	คะแนน
- จะทำธุรกิจของตนเองหลังจำแนกพ้นโทษทางอาญาอย่างแน่นอน	5 คะแนน
- มีความตั้งใจค่อนข้างมากที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจำแนกสำเร็จ	4 คะแนน
การคน	
- ยังไม่ทราบ / ยังไม่ตัดสินใจว่าจะทำธุรกิจของตนเองหลังจำแนกสำเร็จ	3 คะแนน
การคนหรือไม่	
- มีความตั้งใจค่อนข้างน้อยที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจำแนกสำเร็จ	2 คะแนน
การคน	
- ไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจของตนเองหลังจำแนกพ้นโทษทางอาญา	1 คะแนน

และประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน3 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก2ข้อ และข้อความเชิงลบ1ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน
- ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
- ไม่แน่ใจ / เฉย ๆ	3 คะแนน	3 คะแนน

- เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน

ตอนที่3 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของชัยชู สมิติไกร(2544) เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน65ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก36ข้อ และข้อความเชิงลบ29 ข้อ เพื่อวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ13ด้าน ด้านละ5 ข้อดังต่อไปนี้คือความกล้าเสี่ยง(Risk Taking) ความยืนหยัดอดทน(Perseverance) มนุษยสัมพันธ์(Human Relation Ability) ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ(Creativity) ความอดทนต่อความล้มเหลว(Failure Acceptance) ความกล้าแสดงออกในที่สาธารณะ(Public Speaking) ความสามารถในการปรับตัว(Adaptability) ความซื่อสัตย์สุจริต(Honesty) ความรับผิดชอบ(Responsibility) ความมุ่งมั่น(Commitment) ความกระตือรือร้น(Eagerness) และความขยันหมั่นเพียร(Diligence)

1	2	3	5	8	9	11	12	14	15	17	18	20	21
23	24	25	26	29	32	35	37	38	39	40	43	45	48
51	53	55	58	59	61	63	64						

ข้อความเชิงลบได้แก่ข้อ

4	6	7	10	13	16	19	22	27	28	30	31	33	34
36	41	42	44	46	47	49	50	52	54	56	57	60	62
65													

แบบวัดใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งให้ผู้ตอบเลือกตอบตั้งแต่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง จนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การคะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
-ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน
-ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน

-ไม่แน่ใจ / เคย ๆ	3 คะแนน	3 คะแนน
-เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
-เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน

ผลการวิจัย

ตารางที่1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	158	79.00
หญิง	42	21.00
รวม	200	100.00

ผลการสำรวจจากตารางที่1พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.00 และร้อยละ21.00 ตามลำดับ

ตารางที่2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	8	4.00
19 ปี	41	20.50
20 ปี	87	43.50
21 ปี	30	15.00
22 ปี	17	8.50

23 ปี	10	5.00
24 ปี	7	3.50
รวม	200	100.00

ผลการสำรวจจำแนกตารางที่2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 21 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ43.50 รองลงมามีอายุ19 ปี คิดเป็นร้อยละ20.50 มีอายุ21 ปี คิดเป็นร้อยละ15.00 มีอายุ22 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.50 มีอายุ23 ปี คิดเป็นร้อยละ5.00 มีอายุ18 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.00 และอายุ24 ปีมีจำนวนน้อย ที่สุดคิดเป็นร้อยละ3.50

ตารางที่3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่มีภูมิหลังต่างกัน จะมีคุณลักษณะความ เป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันจำแนกตามอายุ

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	df	SS	MS	F	p
ด้านความกล้าเสี่ยง					
ระหว่างกลุ่ม	6	1.03	0.17	0.83	0.54
ภายในกลุ่ม	193	40.01	0.20		
รวม	199	41.04			
ด้านความยืนหยัดอดทน					
ระหว่างกลุ่ม	6	2.36	0.39	2.24*	0.04
ภายในกลุ่ม	193	33.84	0.17		
รวม	199	36.20			
ด้านมนุษยสัมพันธ์					
ระหว่างกลุ่ม	6	3.37	0.56	3.74*	0.00

ภายในกลุ่ม	193	29.01	0.15		
รวม	199	32.39			
ด้านไฝ่ ความสำเร็จ					
ระหว่างกลุ่ม	6	0.97	0.16		
ภายในกลุ่ม	193	23.03	0.11	1.35	0.23
รวม	199	24.00			
ด้านการจัดการกับความล้มเหลว					
ระหว่างกลุ่ม	6	3.52	0.58		
ภายในกลุ่ม	193	28.30	0.14	4.00*	0.00
รวม	199	31.82			
ด้านแรงจูงใจและพลัง					
ระหว่างกลุ่ม	6	2.01	0.33		
ภายในกลุ่ม	193	26.55	0.13	2.44*	0.02
รวม	199	28.57			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	df	SS	MS	F	p
ด้านการแสวงหาข้อมูล					
ระหว่างกลุ่ม	6	2.99	0.49	1.50	0.17
ภายในกลุ่ม	193	52.65	0.27		
รวม	199	55.65			
ด้านความคิดสร้างสรรค์					
ระหว่างกลุ่ม	6	1.24	0.6	1.82	0.09
ภายในกลุ่ม	193	26.50	0.13		
รวม	199	27.74			
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง					
ระหว่างกลุ่ม	6	0.81	0.13	1.50	0.23
ภายในกลุ่ม	193	19.36	0.10		
รวม	199	20.17			
ด้านกลักริเริ่มและรับผิดชอบ					
ระหว่างกลุ่ม	6	1.93	0.32	3.34*	0.00
ภายในกลุ่ม	193	18.58	0.09		

รวม	199	20.51			
ด้านแสวงหาโอกาส					
ระหว่างกลุ่ม	6	2.10	0.35	3.05*	0.00
ภายในกลุ่ม	193	22.13	0.11		
รวม	199	24.24			
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต					
ระหว่างกลุ่ม	6	0.73	0.12	1.75	0.11
ภายในกลุ่ม	193	13.43	0.07		
รวม	199	14.16			

จำแนกตารางที่ 3 ผลการทดสอบอายุที่แตกต่างกันของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษมีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการพบว่าอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันในด้านยืนหยัดและอดทน ด้านมนุษยสัมพันธ์ด้านการจัดการกับความล้มเหลวด้านแรงจูงใจและพลังด้านกล้าริเริ่มและรับผิดชอบ ด้านแสวงหาโอกาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจำแนกการทดสอบ พบว่าอายุของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษแตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการแตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

การจำแนกการคนการสำรวจคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่เลือกเรียนอบรมและบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักโทษชั้นดีเยี่ยม ในเรือนจำ ของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษนโยบายนาผลจำแนกการวิเคราะห์แบบสอบถามจำแนกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 ตัวอย่าง ซึ่งผลจำแนกการสำรวจคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่ เลือกเรียนอบรมและบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักโทษชั้นดีเยี่ยม ในเรือนจำโดยผล ของการคนวิจัยผู้วิจัยเสนอ ดังนี้

[illegible]

มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อคุณลักษณะความ เป็นผู้ประกอบการด้านความสื่อดีสุดแตกต่างกัน โดย
จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่ามี นัยสำคัญมารดามีอาชีพรับราชการ กับมารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมารดา
มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ กับ มารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มารดามีอาชีพธุรกิจเอกชนกับ มารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษที่เลือก อบรมและบ่ม
เพาะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักโทษชั้นดีเยี่ยมในเรือนจำมีการพัฒนาปรับปรุงการให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษในแต่ละพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา สุนทรธรรม.(2531). การค้นหาปัญหาของธุรกิจขนาดย่อมและการประกอบการใน
ภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย : รายงานผลการวิจัย(A Cross-Regional Study of Small
Business and Entrepreneurship Problems in Thailand). เชียงใหม่.
- จินตนา สุนทรธรรม.(2533). การจัดการธุรกิจขนาดย่อม : Small Business Management.
เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์.(2539). คุณลักษณะของผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิตการจัด
จำหน่ายและการบริการ.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
อุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูชัย สมธิไกร.(2547). ศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้นโทษ
มหาวิทยาลัยไทย. รายงานการวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ตะวัน ณ ระนอง. (2536). การค้นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่อยู่
อาศัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สถาปัตยกรรมศาสตร์(เคหการ) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ วัฒนาสุโข. (2542).“Entrepreneurship:ถ้าจะเป็นฟางเส้นสุดท้ายต่อระบบเศรษฐกิจ
ไทย” จุฬาลงกรณ์วารสาร, 12, 45 (ต.ค.-ธ.ค.) ; 65-75
- .นิรามิส อรุณทอง.(2539). ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคลกับปัจจัยจูงใจในการ
เลือกงานของบัณฑิตใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิศรา จันทรเจริญสุข.(2542). ทศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการของผู้ต้องขังที่กำลังจะพ้น
โทษคณะวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ. การค้นคว้าอิสระ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัญจะ จงมีสุข.(2532). ปัจจัยที่ส ่งผลกระทบต่อการเลือกประกอบอาชีพอิสระของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ปี การคน2531.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
การคน(การบริหารการคน) มหาวิทยาลัยบูรพา.

